

P. 4 BYou ontplooit de kracht van zwerfjongeren

P. 6 'Petje af!' roemt directeur Tom de Wal van Beter Wonen IJsselmuiden de 'trekkers' van De Herberg

P. 8 'De maatschappij gaat helemaal verkeerd met zwerfjongeren om', weten Dirk en Bart uit ervaring

P. 9 Column Joop van Ommen: nieuwe kraakwet mede oorzaak

toename zwerfjongeren

P. 11 Volgens fractievoorzitter Rana Berends van GroenLinks gaat het vaker om onverschilligheid dan tolerantie als het de medemens betreft

P. 13 De Roma: een verstoten volk dat van het kastje naar de muur wordt gestuurd

04

OKTOBER 2010

VERKOOPPRIJS € 1,50 WAARVAN € 1,00 VOOR DE VERKOPER (LET OP DE VERKOPERSPAS) | OPLAGE: 7.500

de Herbergkrant

**Herbergbewoner Farouk:
'ik hoop dat ondanks
alles mijn kleinzoon ooit
trots op me zal zijn.'**

**VERKOOP-
PRIJS: €1,50**
waarvan €1,- voor de
verkoper (let op de
verkoperspas)

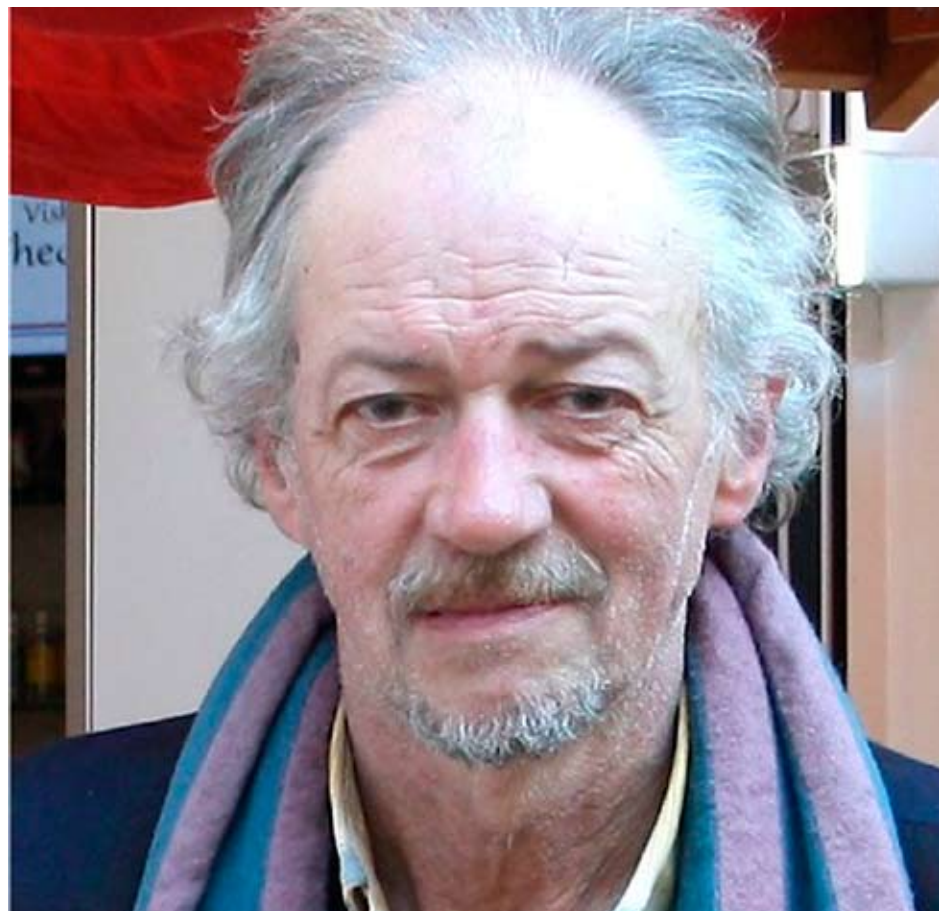
Beste Herbergkrantkopers,

Het is herfst. Dat jaargetijde dat zoveel prachtige kleuren en mystieke, nevelige sferen met zich meebrengt. Dat jaargetijde dat naar houtkachels en paddenstoelen ruikt. Dat jaargetijde dat zich luidkeels doet gelden met razende stormwinden en klaterende slagregens. De meeste mensen haasten zich in de herfst na gedane zaken snel huiswaarts, zetten hun paraplu te drogen en kruipen met een warme chocolademelk bij de kachel om de kille botten te verwarmen. Voor sommige mensen is dat echter niet weggelegd. Dat zijn de daklozen onder ons. Die hebben geen thuis, laat staan een kachel. Gelukkig is er in Zwolle De Herberg, waar iedereen onderdak kan krijgen. En gelukkig is er de Herbergkrant waardoor die daklozen een stem hebben en gehoord worden. En gelukkig bent u er, die de Herbergkrant koopt en daardoor diens bestaan legitimeert. Dat geeft ook warmte. Misschien nog wel meer warmte dan een houtkachel. Dank daarvoor!

In deze Herbergkrant aandacht voor het snel stijgende aantal zwervjongeren en voor een organisatie die een zeer constructief plan heeft bedacht om ze weer een plek in de samenleving te geven. Verder komen de Roma aan bod: wat doet het met een volk als het eeuwenlang wordt opgejaagd en verstoten? Voorts spraken we met een fractievoorzitter en een directeur van een woningcorporatie die De Herberg mede mogelijk maakt. En last but not least: twee nieuwe redacteurs kondigen zichzelf aan! Dat en veel meer in dit herfstnummer. Wij wensen u wederom veel leesplezier!

De redactie.

► Anton Govers en hoe het verder ging

In de vorige Herbergkranten verhaalde dakloze Anton Govers over zijn jeugd in een klein Brabants dorpje als telg van een welgestelde familie. Over het internaat waar hij naar toe moest en waar hij zijn HBS-diploma behaalde. Hij vertelde dat hij dienst weigerde omdat hij tegen alle vormen van geweld was en over zijn veroordeling tot een gevangenisstraf van een jaar. We lazen hoe hij een studie psychologie startte, deze afbrak, werk vond en naar de kunstacademie ging. We lazen hoe hij trouwde en vijf dochters kreeg. De vorige keer moesten we mededelen dat Anton deze zomer een beroerte heeft gekregen. Hij raakte rechtszijdig verlamd en kan niet praten. Redacteur en oud-collega Herold Brinkman bracht hem een bezoek in het ziekenhuis. Het contact was zeer moeizaam en zeer verdrietig. Herold kwam er achter dat de man die wij kennen als Anton Govers vele identiteiten heeft. In september ontdekten de autoriteiten dat Anton de Belgische nationaliteit heeft. Daarom is hij overgebracht naar een ziekenhuis in Gent, waar hij verder verpleegd zal worden.

Na de berichtgeving in de vorige Herbergkrant is Anton overstelpt met kaarten en groeten. Dat heeft hem heel goed gedaan. Langs deze weg wil hij alle medelenden van harte bedanken!

COLOFON

De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te presteren. De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden. Er is geen winstoogmerk. Mochten er vanwege advertentiewerving of welke andere reden

dan ook financiële middelen overblijven, dan zullen deze te allen tijde ten goede komen aan de Stichting De Herberg. De Herbergkrant verschijnt eenmaal per 2 maanden. Oplage: 7500.

Distributie van de Herbergkrant

WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas.

Verkoop Losse verkoop: € 1,50 waarvan € 1,00 voor de verkoper. Abonnement: € 9,00 voor zes nummers, waarvan € 6,00 minus verzendkosten ten goede komt aan de Stichting de Herberg. Neem voor een abonnement contact op met de WRZV-hallen, telefoon 038-4226129 of mail: info@herbergkrant.nl

Bijdragen Wilt u bijdragen aan de Daklozenpot van De Herberg? Maak uw bijdrage over op Bankrek.nr. 10 66 81 621 t.n.v. Stichting De Herberg, o.v.v. Daklozenpot Herbergkrant.

Contact (redactie, adverteren en overig): info@herbergkrant.nl / tel. 038 – 4653244 / www.herbergkrant.nl

Medewerkers Aan deze krant werkten mee: Herold Brinkman, Arie Steenbergen, Stefan Mulder, Cristien van Heugten, Han van Zuidam, Bea van Dijk, Johan Koster, Joop van Ommen, Peter Dees / Gerda Kramer – Zin-Ontwerpers, Marijke Mosterman – Magnolia Journalistieke producties.

Met dank aan de adverteerders, de inzenders en C/FAS B.V. Meppel.

► Bea en Johan stellen zich voor

Herbergbewoners Johan Koster (36) en Bea van Dijk (24) introduceren zichzelf als nieuwe verslaggevers van de Herbergkrant. Johan als fotograaf en Bea als interviewer. 'We gaan de straat op om informatie te halen. Achter de schermen doen we natuurlijk alles samen. Ons doel is om voor onszelf een positieve ontwikkeling te creëren in ons leven. Om samen te leren en u te laten lezen. Het lezen van verhalen van mensen die u niet alle dagen tegenkomt, maar die er wel zijn. Hier, onder uw neus in Zwolle. Wees voorbereid, want ook zullen wij de mensen interviewen die wél in de maatschappij meelopen. Dus misschien wel u!'

► 17 oktober, wereldwijd een hoopvol feest tegen uitsluiting en armoede. Sinds drie jaar ook in Zwolle

In de Joseph Wresinski Cultuur Stichting gaan gezinnen in armoede en kunstenaars samen aan de slag. Zij werken met name aan theater dat is geïnspireerd op het leven van mensen in ernstige achterstand, (voormalig) dak- en thuislozen... Het theater wordt ook door hen zelf gespeeld!

WWW.WRESINSKICULTUURSTICHTING.NL

► (On)gehoord

Meer jongeren op straat door crisis

Het aantal zwerfjongeren is hoger dan tot nu toe werd aangenomen. De Algemene Rekenkamer ging eind 2008 nog uit van 6000 jongeren zonder vaste woon- of verblijfplaats. Volgens de Stichting Zwerfjongeren Nederland (SZN) zijn het er twee tot drie keer zoveel. SZN baseert zich op gesprekken die met hulpverleners en jongeren op straat werden gevoerd. Het gaat volgens de stichting niet om verslaafden, maar om jongeren die hun baan hebben verloren door de economische crisis of die moeilijk contact leggen met hulpverleners. Ook het aantal volwassen daklozen is toegenomen, maar vooral bij de jongeren is er een toename als gevolg van de crisis. Wanneer ze hun baan kwijtraken, kunnen ze hun huur niet meer betalen en belanden op straat. Vier jaar geleden werd afgesproken dat het aantal dak- en thuislozen met 60 procent moest worden teruggedrongen. Dat is niet gelukt. Enerzijds doordat het aantal dak- en thuislozen groeide, maar ook doordat er steeds minder geld beschikbaar is voor hulp. Bron: nos.nl

17 OKTOBER
WERELDDAG VAN DE
VERENIGDE NATIES TEGEN
ARMOEDE EN UITSLUITING

Feestelijke bijeenkomst van 15.00 tot 19.00 uur
aan de Nijverheidstraat 1, 8031 DX Zwolle:
muziek, gesprekken over armoede, film
en een buffet.

Joseph Wresinski Cultuur Stichting,
i.s.m. Thomas à Kempis parochie en
Protestante Gemeente Zwolle

Toegang vrij, iedereen is welkom

www.wresinskicultuur.nl

Niet treuren maar vieren

Dit is geen dag van treurnis, maar van blijdschap. Omdat arm en niet-arm schouder aan schouder laten weten dat armoede een onrecht is. Dat wij armoede de wereld uit moeten helpen.

Hoe doen wij dat?

Met een feest! Luisteren naar elkaar, naar gezinnen in langdurige armoede. Samen eten, genieten van muziek, film en fotografie. "Cultuur als wapen tegen armoede en uitsluiting."

Wie doet er mee?

Iedereen is van harte welkom. Naast ons staan particuliere instellingen, kerken en gemeentelijke overheid. U komt toch ook?

Aan wie danken wij dit gebeuren?

17 oktober werd in 1987 ingesteld door de Frans-Poolse priester Joseph Wresinski. Zelf in diepe armoede geboren, richtte hij de Vierde Wereld Beweging op. Een samengaan van arm en rijk uit alle landen, van alle sociale, culturele en spirituele achtergronden.

Van hem deze woorden: "Waar mensen gedoemd zijn in armoede te leven, zijn de rechten van de mens geschonden. Ons verenigen om deze te eerbiedigen is onze dure plicht."

► BYou zet jonge daklozen in bij teambuildingstrajecten

Voor (zwerf)jongeren met ambitie

Zwerfjongeren inzetten bij trainingen aan bijvoorbeeld politie, brandweer en jongerenwerkers. Dat doet de Zwolse stichting BYou. 'Jongeren zijn over het algemeen kritisch en goedgebekt', zegt voorzitter Peter van den Berg. 'Ze zijn prima in staat situaties in te schatten en op een directe manier feedback te geven.' De resultaten van de trainingen en teambuildingsactiviteiten zijn opzienbarend. Alle betrokkenen zijn enthousiast. De deelnemers krijgen eerlijke en rechtstreekse feedback waar ze heel veel aan hebben en de jongeren ontdekken hun eigen positieve capaciteiten; een opsteker voor hun eigenwaarde.

Peter van den Berg is naast voorzitter van de stichting BYou teamleider van de afdeling Integratie Beroepsvaardigheidstrainingen (IBT) van de Politie IJsselland. 'Politiemensen worden viermaal per jaar getraind. Dat betreft tweemaal schietvaardigheid, eenmaal juridische kennis en eenmaal zelfverdediging.' Het idee om jongeren in te schakelen bij de training kwam toen Van den Berg 'Generatie Einstein' las. Een boek over de huidige generatie jongeren. 'De positieve benadering sprak mij aan', legt hij uit. 'De jongeren van tegenwoordig worden vaak afgekraakt, maar volgens dit boek zijn ze juist slim, snel en sociaal. Vooral op het gebied van ongezoeten feedback leveren, staan ze hun mannetje. Ik bedacht dat dit perfect zou zijn voor de trainingen bij de politie. Om mensen goed te trainen heb je een pittig traject nodig. Als je veranderingen wilt bewerkstelligen moet je de deelnemers onder een soort van positieve druk zetten.

Daar is ongezoeten feedback voor nodig. Voor collega's onderling –zowel bij politie als bij andere organisaties– is dat soms erg moeilijk. Als je veel en nauw met elkaar samenwerkt, ook in lastige en soms levensbedreigende situaties, kan het moeilijk zijn om eerlijke en stevige feedback te geven. De angst kan dan ontstaan dat je elkaar afvalt en dat terwijl je elkaar zo hard nodig bent. In de trainingen van BYou blijkt elke keer weer dat het inderdaad lastig kan zijn om open en eerlijke feedback te ontvangen maar wat nog veel meer opvalt is dat er ondanks, of misschien wel juist daardoor(!) verbinding ontstaat. Zonder wrijving geen glans zeg ik dan altijd maar! Ik bedacht hoe geweldig het zou zijn om jongeren in te zetten in de trainingen, en dan met name zwerfjongeren. Niet alleen omdat het een vorm is van maatschappelijk verantwoord ondernemen, maar juist ook omdat we ze echt nodig hebben. Zwerfjongeren zijn door het zware leven dat ze meestal geleid hebben nóg scherper, ze voelen meteen aan wat er aan de hand is en zijn feilloos in staat om de pijnpunten eruit te halen. Bovendien kunnen zeker zij wel een positieve benadering gebruiken.'

Expeditie

Van den Berg ging in gesprek met organisaties die met zwerfjongeren werken. 'Een aantal geloofde niet in mijn idee', zegt Van den Berg. 'Maar Take Off, een project van het Leger des Heils dat zwerfjongeren weer een plek in de maatschappij geeft, zag er meteen de meerwaarde van in.' De jongeren zelf moesten nog helemaal aan het idee wennen dat ze nu eens niet als een zielige groep jongeren werden gezien. 'Maar na de eerste kennismakingsdag beseften ze al dat het echt zo was en werden

ook zij enthousiast. Kijk, wie vindt het nu niet prettig om te horen dat ie waardevol is! Wie vindt het nu niet prettig om te horen dat ie een talentvolle jongere is die nódig is.' Het IBT-team besloot om samen met negen zwerfjongeren de Ben Nevis te beklimmen, de hoogste berg van Engeland. 'De twee groepen hielden elkaar een spiegel voor. Ik heb het zelf ook goed voor de kiezen gehad', lacht Van den Berg. 'We hoorden vanuit de begeleiding van de jongeren dat er in een week meer gebeurd was dan wat zij in twee jaar misschien met moeite zouden kunnen bewerkstelligen. Jongeren komen uit hun schulp, voelen zich serieus genomen en nemen weer verantwoordelijkheid. Fantastisch om te zien. Het was zowel een externe als een interne expeditie, op zoek naar jezelf.'

Overvolle orderportefeuille

De stichting BYou heeft met de inzet van zwerfjongeren een totaal nieuwe vorm van verbinding, maatschappelijk verantwoord ondernemen en teambuilding ontwikkeld. 'Inmiddels hebben we het razend druk', vertelt Van den Berg. 'We leiden mbo- en hbo-studenten en zwerfjongeren op tot trainingsacteur. Met hen gaan we het komende seizoen 2100 politiemensen trainen. We gaan een brandweerkorps een jaar lang coachen, we gaan een weerbaarheids- en agressietraining geven aan Jongerenwerkers in Dronten en de NS heeft ook belangstelling. De jongeren hebben zo in ieder geval gedurende zes maanden dagbesteding. We zijn in gesprek met ROC Landstede of ze daarna een startkwalificatie kunnen krijgen voor een mbo-opleiding.'

Ultieme wens: Drempelloze inloop voor zwerfjongeren

De stichting BYou heeft het heel erg druk. 'Het is bijna niet meer te doen naast mijn fulltime baan', zegt Van den Berg. 'We hopen dat we het kunnen uitbouwen. Het zou het beste zijn als we een zelfstandige organisatie werden, een drempelloze inloop met een eigen plek ergens centraal in Zwolle, steeds weer samenwerking en verbinding zoekend met andere instanties. Om dan vervolgens samen te werken aan een op maat opvang voor deze talentvolle jongeren. Dat is wat ik heel graag zou willen. En daar is ook heel veel behoefte aan in de samenleving. Het aantal zwerfjongeren groeit drastisch. In De Herberg zitten inmiddels vijftien zwerfjongeren en dat is beslist ongewenst. Je moet deze mensen tijdig uit het zwerfcircuit zien te halen, wanneer ze nog leergierig, gretig en ambitieus zijn. Het gebrek aan opvang voor deze jongeren is jammer genoeg groot. Terwijl ze zoveel potentie en talenten hebben. Maar die moeten dan wel aangesproken worden. Wij kunnen ze dat bieden. Wij zoeken naar uitdagende werkzaamheden die passen bij hun belevingswereld. Daarin zijn we erg creatief. We werken, onder andere door maatwerktrainingen maar ook door de jongeren mee te laten draaien in teamtrainingen, constructief aan hun eigenwaarde en verantwoordelijkheidsgevoel. We kunnen ze dus opleiden en inzetten bij teambuildingstrajecten of andere veranderingstrainingen.'

Zwolse College diep onder de indruk

Van den Berg is zelf eigenlijk nog steeds verbaasd over het succes van BYou. 'Het is nieuw, het was voor mij ook een kwestie van uitproberen en kijken hoe het zou lopen. En het werkt echt!' Dat bleek ook in september in het oude gebouw van DeliXL aan de Zwolse Boerendanserdijk, tijdens de Week van de Verbinding van het Zwolse College van burgemeester en wethouders. Aan het begin van de avond volgden de bestuurders samen met studenten en zwerfjongeren een zwaar parcours. Ze kregen een gasmasker op en een ME-helm, en moesten zonder iets te zien en zonder te praten in ganzenpas een parcours langs een touw afleggen, door en over allerlei obstakels heen. Wethouder Erik Dannenberg liep voorop en moest dus helemaal op de tast zijn weg zien te vinden. 'Ik was de enige die wat mocht zeggen en daarom gaf ik aan dat één kneepje in de schouder betekende: "alles is goed, we kunnen doorlopen", en twee kneepjes: "we moeten even stoppen want er kan iemand niet meekomen". Zo kon ik zorgen dat de ketting niet brak.' Alle deelnemers waren het er over eens: het was benauwd, het parcours leek veel langer dan later bleek toen het licht aan was, en het was zwaar. Maar het doel Van den Berg was bereikt: men had ervaren hoe het is om in een situatie terecht te komen waarin het niet uitmaakt wat je rang of stand is, waarin een vlotte babbel niet van toepassing is, maar waarin je basaal

volkomen afhankelijk bent van degene die voor je loopt, wie dat ook is.

Met elkaar verder

'Het was enorm heftig', zegt wethouder Nelleke Vede-laar. 'Je moest zorgen dat je niet in paniek raakte. Het was ongelooflijk mooi om te merken hoe iedereen elkaar verder hielp en voor elkaar zorgde. Super!' 'Hartstikke leuk om te doen', vond wethouder Filip van As. 'Je moet het knopje omzetten. Normaal gesproken ben ik zo eigenwijs als wat, maar op zo'n moment ben je hopeloos overgeleverd aan anderen. Je moet je helemaal overgeven en dat is me goed gelukt.' Burgemeester Henk Jan Meijer vond het fascinerend. 'Wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, je kan allemaal in dezelfde situatie terecht komen en dan ben je allemaal van elkaar afhankelijk en moet je elkaar onderling gewoon vertrouwen. Of je nu zwerfjongere of burgemeester bent: je moet met elkaar verder.'

Niet serieus genomen

Gemeentesecretaris Oenze Dijkstra en de wethouders Filip van As en Cees Berkhout paktten in een rollenspel als politieagent een jeugdige crimineel op bij een supermarkt. Dat ging zo zonder instructies niet van een leien dakje. Ze werden dan ook niet erg serieus genomen door de jongeren. 'We speelden stoere, moedige politieagenten', lacht wethouder Cees Berkhout. 'Het was moeilijk om serieus te blijven. Kijk, wij zijn amateurs. Een geoefende politieagent heeft meteen door wat er aan de hand is en hoe hij de situatie moet aanpakken. Wij stonden gewoon met de handen in het haar. Je gevoel laat je in de steek want dat is daar niet op geoefend. Maar het was heel leuk om te doen.'

Zowel de gasten als de organisatoren en de deelnemers vonden het een indrukwekkende en geslaagde avond. Het doel van het bezoek was bereikt: zoals het college zich inzet om verbindingen te leggen met inwoners, organisaties, projecten en initiatieven in de stad, zo wil de stichting BYou onder andere verbinding leggen tussen verschillende culturen en bevolkingsgroepen.

Voor meer informatie: www.byou.nl (nieuwe website is in opmaak!)

BYou wérkt

De zwerfjongere maakt deel uit van een team dat geblinddoekt, elkaar bij de schouder houdend, een parcours met allerlei hindernissen moest volgen. Op een gegeven moment raakt de jongen zijn maatje kwijt. Hij kruipt even door, en botst dan op een levensgrote pop die daar ligt. Hij denkt dat het zijn maatje is en vraagt: 'wat gaan we doen?' De pop antwoordt natuurlijk niet. De jongen blijft liggen. Helemaal plat. Hij verroert geen vin meer. De teamleider die de boel in de gaten houdt schrikt, en tikt hem op de helm. De jongen reageert verdwaasd, maar kruipt dan op aandrigen van de teamleider verder. Uiteindelijk bereikt hij veilig het eindpunt. 'Wat gebeurde er nou?' vraagt de teamleider bij de evaluatie. 'Ik wist niet meer wat ik moest doen, en daarom bleef ik maar liggen', zegt de jongen. 'En als je dit nu vertaalt naar jouw dagelijkse praktijk?' vraagt de teamleider. De jongen denkt na. 'Dan gebeurt het precies zo', zegt hij. 'Als ik een probleem heb en ik weet geen oplossing, dan denk ik: laat maar zitten.' 'Heb je hier nu wat van opgestoken?' vraagt de teamleider. 'Ja', zegt de jongen. 'Ik moet niet opgeven, maar gewoon doorgaan. Dan kan ik mijn doel bereiken.'

➤ (On)gehoord

Eindhoven schuift met plannen daklozenopvang

In stadsdeel Woensel-Noord in Eindhoven komt voorlopig geen woonvoorziening voor dertig verslaafde daklozen met een psychiatrisch probleem. De gemeente Eindhoven heeft ook na lang zoeken geen goede locatie kunnen vinden. Meer dan dertig locaties en panden zijn het afgelopen jaar in Woensel-Noord bekeken. Geen van de plekken voldeed aan de criteria die door de gemeenteraad zijn vastgesteld voor 24-uursvoorzieningen. Dat zegt de gemeentelijk projectleider 'Stedelijk Kompas'. B en W vragen zich binnenkort af of het huisvesten van de daklozen op een andere manier moet gaan gebeuren. De raad besloot begin 2008 dat er in Eindhoven zes nieuwe hostels moesten komen voor de circa duizend daklozen. De locaties moesten voldoen aan criteria en regels die werden vastgelegd in een protocol. Aanpassing van dat beleid is nu een optie. Mogelijk komt een andere wijk in beeld voor een grote daklozenvoorziening of de gemeente kan gaan streven naar kleinere vormen van begeleid wonen. Bron: ED.nl

interview ► Tom de Wal

Tom de Wal bij de nieuwe Maarlenhof in aanbouw.

Al 28 jaar werkt directeur/bestuurder Tom de Wal bij Beter Wonen in IJsselmuiden, een van de woningcorporaties die De Herberg mede mogelijk maakt. 'Mijn eerste bezoek in 2004 aan De Herberg achter de Zwolse WRZV-hallen was een eyeopener', zegt hij. 'Ik wist niet dat mensen zo tussen wal en schip konden vallen.'

'In 2003 zijn wij benaderd door de Zwolse woningcorporaties om te participeren in de Herberg', vertelt De Wal. 'In 2004 hebben we de samenwerkingsovereenkomst getekend. Het was een eyeopener voor me toen ik daar voor het eerst kwam. Ik had nooit gedacht dat mensen zo tussen wal en schip konden vallen, dat ze blij waren met zo'n slaapplek, met dergelijke huisvesting. Voordien was het voor mij volstrekt onbekend terrein en ver van mijn bed. Ik had wel eens gehoord van mensen die onder de brug sliepen of van mensen die 's nachts stiekem bij hun moeder in het bejaardenhuis op de bank sliepen en 's morgens voor dag en dauw weer de straat op gingen om niet gesnapt te worden, maar dat was allemaal van horen zeggen. Bij Joop van Ommen achter de WRZV-hallen zag ik het met eigen ogen. Ik vond het grandioos om mee te maken hoe Joop zich voor deze mensen inzette. Hij is een man met een groot hart.'

Upperclass

Onlangs was De Wal in het buitenland. "'Niemand kiest ervoor om dakloos te zijn', las ik daar op een bord van een zwerver langs de kant van de weg. En dat is iets waar we rekening mee moeten houden. Het kan iedereen overkomen. Ik hoorde eens dat Prins Charles ergens in Engeland een daklozenopvang opende en bij die gelegenheid de handen van vele daklozen schudde. Eén van hen zei: "hé Charles! Ken je me niet meer?" Bleek het een oude kennis uit de upperclass te zijn. Er hoeft maar iets raars te gebeuren en je valt buiten de boot. Ik vind dat je die "drenkelingen" moet helpen.'

Dorp

Toen De Wal pas bij Beter Wonen werkte, werd een echtpaar uit hun huis gezet. 'De vrouw lag dronken op straat en de man interesseerde het allemaal niet meer. Deze gebeurtenis heeft diepe indruk op mij gemaakt. Ik vroeg me af hoe het mogelijk was dat dergelijke dingen konden gebeuren. Gelukkig zijn de tijden behoorlijk veranderd. Waar men vroeger heel kort aangeboden kon zijn, is nu veel meer plaats voor begeleiding en hulpverlening. Zo doen wij het ook. Als iemand zijn huur niet betaalt, sturen we eerst aanmaningen. Als dat niet werkt gaan we met hen in gesprek. Afhankelijk van de problemen schakelen we eventueel maatschappelijk werk in of schuldhulpverlening. Mensen worden tegenwoordig niet zomaar meer op straat gezet. In IJsselmuiden maken we het helemaal nauwelijks mee. Soms maar eenmaal per vijf jaar.'

Meer dan regionaal

Beter Wonen IJsselmuiden heeft ongeveer 1000 woningen. 'IJsselmuiden is gewoon een dorp', zegt De Wal. 'Het merendeel van de inwoners heeft een koopwoning en de mentaliteit is hier wellicht anders dan in de grote stad. Daar kun je opgaan in de anonimiteit, hier is nog sprake van noaberschap. Misschien ligt het daaraan. We maken deel uit van het BOMP overleg in Kampen, het Bestuurlijk Overleg Moeilijk Plaatsbaren. Maar we dragen nauwelijks problemen aan. Dakloosheid in dorpen komt niet vaak voor. In de steden des te meer. Ik denk dat De Herberg niet alleen een regionale, maar een opvangfunctie heeft voor een veel groter gebied.'

Plicht

'De Herberg vind ik een fantastisch initiatief', stelt De Wal. 'Wij doen daar graag aan mee. Los daarvan hebben we ook die plicht. Als woningcorporatie heb je zorgplicht voor mensen die niet op eigen benen onderdak kunnen vinden. Zo staat het in het BBSH (Besluit Beheer Sociale Huursector). Dus de vraag of je wel of niet meedoet aan zo'n prachtig initiatief staat helemaal niet ter discussie. Wij dragen financieel bij en maken deel uit van de stuurgroep die een paar maal per jaar bijeenkomt. De uitvoering van De Herberg berust voornamelijk

op de schouders van Zwolse woningcorporaties. Petje af voor hen, zij hebben het er geweldig druk mee.'

Iedereen onderdak

Wat De Wal betreft wordt de opvang nog uitgebreid. 'We zouden bijvoorbeeld naast daklozen- en vrouwenopvang ook tijdelijke opvang kunnen bieden voor mensen die uit een penitentiare inrichting komen, of bijvoorbeeld opvang voor zwerfjongeren. Het is gewoon onze taak als woningcorporatie om te zorgen dat iedereen onderdak heeft. Zo houden wij ons momenteel ook bezig met onderdak voor ouderen. Beter Wonen en IJsselheem ontwikkelen op de bestaande locatie van zorgcentrum Maarlenhof hier in IJsselmuiden een nieuw woonzorgcomplex. Dat betekent 30 verzorgingshuisapartementen, 31 verpleeghuisplaatsen, 25 huurwoningen en dagopvang. In mei volgend jaar wordt het complex opgeleverd. Als er een vraag voor onderdak ligt, is het onze taak om als woningcorporaties te helpen. Niet alleen omdat je dat moet, maar ook omdat je dat wilt.'

Beter Wonen IJsselmuiden maakt De Herberg samen met de volgende woningcorporaties mogelijk: Beter Wonen Vechtdal in Hardenberg, Woonconcept Meppel, SallandWonen Raalte, Wetland Wonen Vollenhove, Woningstichting Vechthorst Dalfsen, Woningstichting SWZ Zwolle, Woningstichting Openbaar Belang Zwolle en deltaWonen Zwolle.

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

➔ Cristien's Tips

Cristien, Herbergbewoonster

Voor wie af wil vallen zijn er tonnen diëten te vinden. En elk jaar komen er weer tientallen nieuwe bij. Moeilijk kiezen hoor! Zo heb je bijvoorbeeld het South Beach Dieet, het Dr. Phil dieet en het Lindberg dieet. Maar er is ook het Dr. Frank dieet, het 40 punten dieet, het vegetarisch, vegenistisch en het Moerlanddieet. Je hebt Atkins, Rastafari, Weight Care, Cambridge, Brooddieet, Yogadieet, Weight Watchers, Walter Willett, Montignac, Houtsmuller, koolsoepdieet, 3 dagendieet, Slimfast, Low fast, Low carb, GI-dieet, Zuivel Slank, Eiwitdieet, Waterdieet, Sapdieet, Zonedieet, Grapefruitdieet, Droomdieet, Mayokuur, Bananenkuur, honduitlaatieet, Sonja Bakker, Herbalife, Bloedgroepdieet en dit is nog maar een kleine greep uit het enorme aanbod. Hijg puf. En al die diëten werken misschien wel, misschien niet. Je weet het niet voor je de proef op de som hebt genomen. Cristien heeft één dieet aan den lijve ondervonden en kan daarom vanuit eigen ervaring en vanuit de grond van haar hart bevestigen dat het werkt: haar eigen dieet. Daar is ze in twee maanden al zo'n zeventien kilo mee afgevallen. Het is heel simpel. Cristien's dieet ziet er dagelijks als volgt uit:

- Ontbijt:** 2x bruinbrood zonder boter met kaas of mager vlees
2 glazen karnemelk
- Tussendoor:** koffie met zoetje zonder melk
- Lunch:** 2x bruinbrood zonder boter met kaas of mager vlees
2 glazen karnemelk
- Tussendoor:** koffie met zoetje zonder melk
- Diner:** 3 à 4 opscheplepels groente, 2 aardappeltjes, 100 gram mager vlees
- 's Avonds:** koffie met zoetje zonder melk

Eenmaal per maand gaat Cristien lekker uitgebreid Chinezen met een goede vriend, zonder op de calorieën te letten. Tip van Cristien: 'het gaat niet om het wel of niet eten, het gaat om je motivatie. Als je goed gemotiveerd bent, lukt alles.'

➔ (On)gehoord

Meer jongeren op straat door crisis

Het vormen van een christelijke gemeente en het bieden van hulp in de samenleving, zou één geheel moeten vormen. Dat is het idee dat Rudolf Setz, directeur van de stichting Present, wil introduceren. Setz vertrekt daarom per 1 januari 2011 bij Present. Deze organisatie verbindt mensen die hulp willen bieden aan mensen die hulp nodig hebben. De Present-directeur kwam op het idee voor zijn concept 'Nederland zoekt' na een bezoek aan de anglicaanse kerk St. Andrew's in Chorleywood, ten noordwesten van Londen. De gemeenten van deze kerk zijn opgedeeld in groepen van vijftig personen met elk een eigen doelgroep. De ene besteedt aandacht aan daklozen, de andere aan alleenstaande moeders of aan een wijk. Deze manier van gemeente-zijn verbindt het geloof in God met concrete betrokkenheid op de samenleving, stelt Setz. Volgens hem is in deze opzet het werk van Present in de gemeente geïntegreerd. In Assen is Setz bezig met het proefproject 'Assen zoekt'. De ervaringen die dit oplevert, wil hij vervolgens verder ontwikkelen zodat hij gemeenten in heel Nederland kan adviseren. Vóór zijn werk bij Present was Setz kerkelijk opbouwwerker van de Christelijke Gereformeerde Kerk in Zwolle. Bron: ND.nl

➔ (On)gehoord

Aantal zwerfjongeren Den Haag stijgt

Geen dak boven je hoofd. Veel jongeren moeten er niet aan denken. Kijken misschien raar op als ze een jong persoon slapend in het park aantreffen. Niet iedereen heeft een deur die altijd voor hen openstaat, in Den Haag neemt het aantal zwerfjongeren toe. Vergeleken met vorig jaar is daar al een verdubbeling geregistreerd van het aantal dakloze jongeren. Cijfers van de gemeente wijzen uit dat in het eerste kwartaal van 2010 al ruim vierhonderd jongeren op straat zwerven. In 2009 waren dit er 195. De gemeente denkt dat het toegenomen aantal zwerfjongeren te maken heeft met de grote jeugdwerkloosheid. Geen werk, geen geld en dus geen onderdak. De financiële problemen zouden heel goed door de economische crisis veroorzaakt kunnen worden. De gemeente bevestigt met deze cijfers voorgaande berichten van het daklozen loket CCP, die eveneens een stijging ontdekte. Bron: westonline.nl

interview ► Dirk Jonker (19) en Bart van 't Hof (20)

Zwerfjongeren versus Het Onbegrip

'De maatschappij gaat helemaal verkeerd met ons om'

De maatschappij gaat helemaal verkeerd om met zwerfjongeren, zeggen Dirk en Bart. En zij kunnen het weten, want zij zijn het zelf. 'Je krijgt een stempel opgedrukt met NO GOOD en vanaf dat moment word je behandeld alsof je al verloren bent. Terwijl het juist zo belangrijk is dat men ziet dat je een jongere bent, met allerlei mogelijkheden. Geef ons een kans!'

Je kunt helemaal niet aan Dirk (19) en Bart (20) zien dat het zwerfjongeren zijn. Ze zien er vrolijk en gezond uit, boordevol energie en plannen. Bedriegt de schijn? 'Ik zit nu bijna een jaar bij het project voor zwerfjongeren Take Off van het Leger des Heils in Zwolle', vertelt Dirk. 'Het komt omdat ik best wel veel problematiek in mijn jeugd heb gehad, mede door de drugs. Ik ben de oudste van vijf kinderen. Mijn moeder heeft psychische problemen en mijn vader werkt heel hard als lasser om het gezin te kunnen verzorgen. Ik ging van gymnasium naar athe-neum naar havo naar vmbo. Het ging bergafwaarts, ik gebruikte steeds meer drugs en kwam in het criminele circuit terecht. Op m'n zestiende moest ik naar een internaat. Ik kreeg problemen met mijn voogd. Ze zei dat ze mij niet mocht en zette me op straat. Toen ben ik in Leeuwarden terecht gekomen. Mijn huurbazin wilde me wel helpen, maar door mijn verslavingsproblematiek liep ik een huurachterstand op en kwam ik weer op straat te staan. Ik ging terug naar mijn geboorteplaats en sliep stiekem bij een vriend in het internaat. Soms werd ik betrapt en eruit gegooid. Ik ging van hier naar daar en van daar naar hier. Na een tijdje ging ik samenwonen met een toenmalige vriendin, maar dat liep na anderhalve maand ook mis. Ik mocht niet naar mijn ouders van

de voogdij, omdat ze anders de andere kinderen uit huis zouden plaatsen. Ik at en douchte er wel en soms sliep ik er ook stiekem. De band met mijn ouders is altijd goed gebleven. Uiteindelijk kwam ik in contact met het Leger des Heils en sindsdien gaat het steeds beter. Ik ben drie maanden clean en ik zie het weer zitten. Ik doe een mbo-studie en ik wil weer normaal mijn leven oppakken. Take Off helpt me georganiseerd te leven en overzicht te krijgen en te houden. De begeleiding staat ontzettend open voor alles. Het is spannend, maar ik heb het zelf in de hand. Gelukkig ben ik inmiddels een stuk volwassener geworden en daarmee ook verantwoordelijker.'

Bart zit sinds januari bij Take Off. 'Dirk en ik kennen elkaar al van jongs af aan. Mijn ouders zijn gescheiden, mijn moeder was psychisch ook niet in orde en werd vaak opgenomen. Ik heb altijd bij mijn vader gewoond. Op zich ging dat wel goed, maar ik ging drugs gebruiken. Eerst blowen, maar later ging het van een joint over op coke, speed, pillen, noem maar op. Toen ik een jaar of zeventien was, kreeg ik slaande ruzie met mijn vader. We hebben mekaar door de keet gemept en toen ben ik maar op de loop gegaan. Ik heb een week of zes in de crisisopvang in Emmeloord gezeten. Daar hoorde ik niet thuis. Daarna ben ik naar Zwolle gegaan. Toen ik achttien werd hebben mijn vader en ik het weer goed gemaakt en ben ik daar weer even gaan wonen. Vanaf die tijd is het best goed gegaan, maar ik was toch nog teveel bezig met die drugs. Nu woon ik weer in Zwolle en word ik begeleid door Take Off. Ik ben ook clean, het gaat allemaal de goede kant op. Het is ook een kwestie van volwassen worden, maar die kans moet je wel krijgen. Ik ben weer in gesprek met mijn oude baas, ik wil weer grondwerk, straatwerk en zo gaan doen.'

'Wat jongeren die in onze positie zitten nodig hebben, is het gevoel dat er ook daadwerkelijk wat aan gedaan wordt', vindt Dirk. 'Mijn situatie was echt uitzichtloos. Ik was 17 en hartstikke depressief. Ik vroeg me af wat de wereld mij nog te bieden had. Daarbij werd ik ook nog eens van het kastje naar de muur gestuurd, er was eigenlijk helemaal geen beleid voor mensen zoals wij. En met een verslaving erbij is het ook nog eens tien keer erger.' Volgens Dirk en Bart zou in eerste instantie het bestaan van jongeren als hen erkend moeten worden en er beleid voor moeten worden gemaakt. 'De maatschappij gaat op een hele rare manier met zwerfjongeren om. Je krijgt een stempel opgedrukt met NO GOOD en vanaf dat moment word je behandeld alsof je al verloren bent. Terwijl het juist zo belangrijk is dat men ziet dat je een jongere bent, met allerlei mogelijkheden.' Ook op praktisch gebied zou er wel wat kunnen veranderen. 'Waarom niet meer woningen beschikbaar stellen? Jeugdzorg haalt jongeren weg uit gezinnen en vervolgens kunnen ze nergens heen. Als een jongere een thuis heeft, raakt hij niet aan het zwerven. In een stad als Zwolle heb je genoeg leegstaande flats waar zo twee jongeren zouden kunnen wonen.'

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

ingezonden

Geachte redactie,

In De Herbergkrant van september las ik uw verhaal over de trieste situatie van Anton Govers. Als ik het wel heb stond Anton enige tijd met de daklozenkrant en later De Herbergkrant in Winkelcentrum De Dobbe. Ik koop sinds jaar en dag de krant, eerst altijd van Reiko, maar later dus van Anton. Hij was een praatgrage man die heel open was over zijn leven. Ik begreep dat hij nog niet zo heel lang dakloos was en erg zijn best heeft gedaan om allerlei klussen op te pakken en weer een kamer te krijgen.

Begin 2010 vertelde hij dat zijn moeder overleden was en hij regelmatig naar zijn vader in Borne reisde. Zij ouders zouden in januari nog hun 60-jarig huwelijk hebben gevierd. Ik heb hem enkele malen wat gegeven als bijdrage voor de treinreis. Niettemin heb ik regelmatig getwijfeld aan het waarheidsgehalte van zijn verhaal. Hij kwam op mij over als iemand met een rijke fantasie.

Het verbaast mij nu ook niets dat hij onder meerdere namen bekend staat. Ik hoop dat zijn identiteit bekend wordt, zodat hij geholpen kan worden. Bovenal hoop ik dat hij goed zal herstellen van de beroerte. Ik zal hem een kaartje sturen.

Met vriendelijke groet,

Ida Peelen

Bedelen met een huisdier

In België bedelen daklozen steeds vaker in het bijzijn van een huisdier. De droeve kopjes van de beesten grijpen voorbijgangers uiteraard meer aan. Meestal zit er een hond naast een bedelaar, maar de 47-jarige Theo koos voor een konijn. Het gezelschap van Dury legt Theo geen windeieren. Sinds de man het konijn heeft, zijn de inkomsten bijna verdubbeld. De twee zijn al zes maanden samen. De dakloze kwam in 2009 aan in Brussel. Hij verliet Roemenië om bij ons aan de slag te gaan als afwasser, maar hij vond geen werkgever. Toen hij zag dat andere bedelaars honden inzetten, wilde hij er ook eentje. Tot hij op een avond een vrouw een konijn zag dumpen in het park omdat die de stoelen op haar appartement steeds stuk beet. Theo kon Dury nog net grijpen. Nu zit hij dagelijks aan de riem bij Theo op straat. De opvangorganisatie Help Animals is verontrust over de trend van bedelaars met huisdieren. Dieren zijn volgens de Help Animals geen objecten die je hiervoor kunt misbruiken. De organisatie vindt het jammer dat er geen wet is die het verbiedt. Bron: hbvl.be

column ► Joop van Ommen grondlegger van De Herberg

Over verrechtsing, 'goede doelen' en onze beschaving

Er gebeurt veel rondom de daklozen. De Herberg loopt als een tierelier, we kunnen wel stellen dat onze rode draad "geen mensen op straat" in de regio Zwolle zo goed als bereikt is. Dat betekent niet dat we achteruit kunnen leunen, want we moeten altijd de vinger aan de pols houden. Voor je het weet is er een breuk in de ketenaanpak en dat kunnen we niet hebben. Het betekent wel dat andere voorzieningen en instanties zoals de Soepbus en de Stichting Zijspoor eens herbekeken kunnen worden. Is het nog nodig om daar geld in te stoppen? Het blijkt dat de weinige echt hongerige mensen niet eens meer bij de Soepbus durven te komen, omdat die alleen maar rotzooi schopende ruziezoekers aantrekt die allang thuis of elders hebben gegeten. Dan is het toch echt weggegooid geld om jaarlijks voor zo'n soepbus wie weet hoeveel subsidie op te hoesten. En over de stichting Zijspoor gesproken, wat doet die eigenlijk? Onlangs lasen we dat ene C.d.W. het geld van de Rotterdamse straatkranten die tot juni in Zwolle verkocht werden, in eigen zak stak in plaats van het aan de stichting af te dragen. Maar wat heeft de Zijspoor zelf eigenlijk al die jaren daarvoor met het geld gedaan? Was die niet ooit in het leven geroepen om te voorkomen dat ex-gevangenen dakloos werden of zoiets? Er is helemaal niets over de stichting te vinden. Wat bij mij de volgende vraag oproept: hoeveel organisaties zouden er eigenlijk zijn die over de rug van de zwakkeren in de samenleving subsidies en bijdragen opstrijken, niet alleen om zichzelf in stand te houden, maar om er zelf zelfs beter van te worden? Het is een onderzoek waard. Zeker nu, nu we een rechtse regering krijgen waardoor we elk dubbeltje dat voor de zwakkere in de samenleving is bestemd, driedubbel moeten omdraaien.

Vlees op de duvel

De groep waar wij ons druk over maken, de daklozen, diegenen die in armoede moeten leven, de mensen die aan de rand van de maatschappij staan, die zijn met deze nieuwe regering rechtstreeks aan de beurt. Kijk, tijdens de economische crisis hebben ook mensen in het bedrijfs- en zakenleven het moeilijk, dat besef ik heel goed. Maar zij hebben vaak net iets meer vlees op de duvel, waardoor ze nog wel wat kunnen lijden. Maar ouderen, gehandicapten, daklozen en zieken kunnen zichzelf niet verdedigen. Dat moeten de sterkeren voor hen doen. Maar doen zij dat nog als we aan de hand van Wilders moeten meelopen? Ik begrijp niet dat het CDA daaraan mee doet. Hoe christelijk en sociaal ben je dan nog?

Medemensen

Het doet mij denken aan een mooie zomerdag, waarop mijn vrouw en ik besloten een terrasje te pakken. Er kwam een man aan fietsen. Hij stapte af en liep naar mij toe. 'Jij bent toch Joop van Ommen?' vroeg hij, terwijl alle mensen op het terras mee luisterden. Ik bevestigde dat. 'Ik ben predikant hier in het dorp', zei hij en hij knielde voor me neer. 'Ik wil je één ding vertellen. Wij als christenen moeten ons schamen. Wij zouden datgene moeten doen wat jij doet. Ik wil je heel erg bedanken voor het fantastische werk dat jij voor je medemensen verricht.' En toen stapte hij weer op z'n fiets om z'n weg te vervolgen. Ik denk hier nog vaak aan terug, vooral wanneer ik weer eens ontdek hoe bepaalde mensen de andere kant op kijken terwijl een medemens crepeert. Kijk, ik lees niet dagelijks de bijbel. Maar ik geloof niet dat er ergens in staat dat de man met de kapotte, versleten broek minder waard is dan de man in het mooie pak. Nee, ieder mens is evenveel waard en we zouden veel zorgvuldiger met elkaar om moeten gaan. Als ik hoor dat René van der Gijp op tv de Feyenoordspelers vergelijkt met verstandelijk gehandicapten omdat ze zo slecht gespeeld hebben, dan denk ik: waar ben je mee bezig. Sinds jaar en dag heb ik in de WRZV-hallen het G-voetbal en er is geen groter feest dan die mensen met elkaar te zien sporten. Dat moet je niet afkraken, daar zou je eerder een voorbeeld aan moeten nemen.

Beschaving

We gaan waarschijnlijk een moeilijke periode tegemoet met deze nieuwe regering. Een verharding van de maatschappij, terwijl het aantal daklozen in het land nog steeds toeneemt, vooral het aantal zwerfjongeren. Ik hoorde een zwerfjongere zeggen dat het mede komt door de nieuwe kraakwet. Krakers en antikrakers komen op straat te staan. Het lijkt erop dat niemand daar van te voren aan gedacht heeft. Dat is erg. We moeten oog en respect houden voor de zwakkeren in onze samenleving. De mate van beschaving van een samenleving is af te meten aan de manier waarop die met de allerswaksten omgaat. Het zou mooi zijn als we de boel ondanks de veranderde omstandigheden beschaafd konden houden.

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.
Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party:
wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes.
Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!
Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Wilt u bijdragen aan de Herbergkrant? Dat kan!

- U kunt adverteren. Kijk op www.herbergkrant.nl voor de aanlever-specificaties en mail: info@herbergkrant.nl
- U kunt een bijdrage storten: bankrek.nr. 10 66 81 621 t.n.v. Stichting de Herberg – Zwolle, o.v.v. Daklozenpot Herbergkrant. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de bewoners van De Herberg.
- U kunt een reactie naar de redactie mailen: info@herbergkrant.nl o.v.v. uw naam en telefoonnummer. (Inzenden kunnen worden ingekort of niet worden geplaatst.)
- U kunt een abonnement nemen op de Herbergkrant ad € 9,00 voor zes nummers. Eén euro minus de verzendkosten gaat naar de Daklozenpot van De Herberg. Mail onder vermelding van **ABONNEMENT** uw naam en adres naar info@herberg.nl of bel met het distributiepunt: WRZV-hallen Zwolle, telefoon 038-4226129.

interview ► Rana Berends (GroenLinks)

van onze redacteur
Herold Brinkman

Fractievoorzitter GroenLinks kritisch
over de politieke houding ten opzichte
van daklozen

Tolerant of
onverschillig?

We leven in een tolerant land, vinden we. Maar is dat ook zo. En wat is tolerantie? Volgens Rana Berends, fractievoorzitter Groen Links in Zwolle en kunstenares is het lang niet altijd tolerantie, maar onverschilligheid. Men heeft geen compassie met de medemens en zijn situatie.

Berends studeerde af in 1996 aan de kunstacademie in Kampen en heeft haar eigen atelier. Door haar onvrede over het Zwolse beleid ten aanzien van de kunst

begon ze zich politiek te mengen in de debatten over kunst in Zwolle. Ze was al veel langer politiek geïnteresseerd, maar rolde door haar bemoeienis rondom de kunstwereld verder in de gemeentelijke politiek. In 2006 trad ze toe tot de fractie van GroenLinks in Zwolle.

Schoffelen

Ooit raakte ze zelf dakloos door een scheiding en sliep enkele maanden tussen de doeken en verkwasten in haar

atelier. En die ervaring neemt ze mee in haar politieke betrokkenheid met de stad. Ze wil haar situatie destijds beslist niet vergelijken met die van de dak- en thuislozen. ‘Gelukkig’, zo zegt ze, ‘heb ik geen aanleg om verslaafd te raken aan wat dan ook, waardoor ik de draad zelf weer kon oppikken.’ Ze heeft haar eigen visie op het daklozenbeleid. ‘Mijn standpunt is dat je je wel intensief moet bemoeien met de moeilijke weg die daklozen bewandelen richting hun nieuwe bestaan.’ Ze gaat uitdrukkelijk de term ‘werk’ uit de weg. ‘Ik geloof niet in “work-first” als dat alleen maar betekent dat je moet schoffelen in de stad.’ Alhoewel dat schoffelen volgens haar ook wel een keerzijde heeft. ‘Het is goed om aan de inwoners van de stad te laten zien dat je als dakloze inzet toon.’ Ze gruwet van het opjaagbeleid door de politie. ‘Zorg voor gedoogplekken, met individuele programma’s, dat helpt de dakloze en onze stad.’

Snor?

‘Politiek Zwolle lijkt van mening te zijn dat het wel snor zit met de manier waarop dak- en thuislozen worden

opgevangen en van daaruit via diverse programma’s weer zelfstandig deel uit gaan maken van de maatschappij’, aldus Berends. Ze is onthutst als ze hoort dat daar in de praktijk nauwelijks iets van terecht komt. Berends sliep zelf ooit met haar fractiegenoten een nacht in de oude Herberg aan de Gasthuisdijk. ‘Een zware nacht waaruit we gebroken ontwaakten.’ Diep respect heeft ze voor de mannen en vrouwen die dit noodgedwongen wel volhouden. ‘Als het aan mij ligt blijft GroenLinks zich in Zwolle inzetten voor dak- en thuislozen. De suggestie dat GroenLinks er enkel is voor de linkse elite, is niet aan mij besteed’, betoogt ze vol vuur.

De kunst: dakloze passie

Berends is kunstenares en kan met passie vertellen over haar werk. ‘Exposeren is voor mij een must. Maar dat wordt straks lastig want de Broerekerk, de belangrijke expositie-ruimte voor Zwolse kunstenaars, wordt binnenkort in gebruik genomen door boekhandel Waanders. Er is nog geen alternatief. Ook de kunst in deze stad raakt dan “dakloos” ’.

Puzzel 04 **Woordzoeker**

F	O	T	O	G	R	A	A	F	I	P	M	N	A	R	ABSEILEN	OPLOSSINGEN
M	R	O	T	S	T	S	F	R	E	H	V	C	B	D	COLUMNIST	POSITIEF
O	E	E	S	F	F	N	H	N	T	B	G	E	S	F	CULTUUR	PROBLEMEN
Z	D	K	I	D	R	E	I	E	N	S	N	S	E	J	DAKLOZEN	PUZZEL
V	A	O	N	Z	R	G	N	Z	A	C	I	P	I	A	FOTOGRAAF	REDACTIE
P	C	M	M	P	O	N	G	O	R	N	D	R	L	T	GEDICHT	ROMA
T	T	S	U	O	M	I	E	L	K	C	L	O	E	H	GRAPJE	TEAMBUILDING
K	I	T	L	S	A	S	Z	K	G	U	I	B	N	C	HERBERGKRANT	TIPS
Z	E	V	O	I	A	S	O	A	R	L	U	L	H	I	HERFSTSTORM	TOEKOMSTVISIE
I	L	I	C	T	L	O	N	D	E	T	B	E	G	D	HUISDIEREN	ZWERFJONGEREN
Y	P	S	P	I	T	L	D	B	B	U	M	M	R	E	INGEZONDEN	
L	G	I	S	E	I	P	E	K	R	U	A	E	A	G	MAALTIJD	
Z	W	E	R	F	J	O	N	G	E	R	E	N	P	H		
N	E	R	E	I	D	S	I	U	H	E	T	R	J	U		
L	E	Z	Z	U	P	T	I	Z	W	X	D	A	E	U		

gedicht ► Han van Zuidam

Gewoon Herfst.

Gewoon Herfst wil ik het noemen.

Zonder blikken of blozen.

Ga ik nu wat woorden lozen.

Zit ik te mijmeren over mijn zomeractiviteiten

Het is weer voorbij dat zijn feiten

Die mooie zomer een zomer om in te bijten.

► (On)gehoord

Overlevingspakket voor Eindhovense daklozen

Zestig 'overlevingspakketten' liggen klaar om Eindhovense daklozen komende winter te wapenen tegen de kou. Het is een initiatief van stichting (Z)onder dak. De broers Hugo en Piet van Rooij van stichting (Z)onder dak kregen via een anonieme gever geld om de overlevingspakketten samen te stellen. In de rugzak zitten een slaapzak, handwarmers, een grondzeil, grondmatras, een kaartje van Eindhoven met belangrijke voorzieningen voor daklozen en een knijpkat met ledverlichting. De pakketten zijn bedoeld voor noodgevallen, bijvoorbeeld buitenlanders. 'Waar moet je naartoe als je 's avonds in Eindhoven staat, zonder paspoort of bankpas? Je moet iets uitvreten om een nachtje in de cel te mogen slapen of ergens inbreken. Niemand wil deze mensen dan helpen. Bij ons kunnen ze terecht', zegt Hugo van Rooij. De broers Van Rooij hebben deze zomer bij diverse opvanginstellingen en de gemeente gepleit voor een tijdelijke opvanglocatie gedurende de winter. 'Maar dat willen ze niet. Iedereen kijkt de andere kant uit. We zien steeds meer mensen op straat maar in de opvang verbetert niets.' Bron: ED.nl

Buiten straalt de zon zijn laatste schijnen

Het is weer voorbij die mooie zomer

Die zomer begon zowat in mei.

Golvend water, in mijn ogen, begint te deinen

Was het maar weer zover

Het mag van mij.

Aan de vooravond van een nieuw jaargetijde.

Een jaargetijde waarin veel mensen reageren op
het andere weer.

Pijnlijke botten en spieren, bij bewegen doet het
vaak heel zeer.

Gure winden waaien om ons heen.

Vreemde geluiden doen de ronde.

De winden nemen ons mee.

Naar zee.

De lucht bewolkt dat is zonde.

Lopend op het strand, oei een spijker in mijn teen.

Bladeren vallen van de boom.

Daar liggen ze op de grond.

De natuur gaat soms als een gek tekeer.

Dat alles vanwege het onstuimige weer.

Herfst heeft ook iets romantisch.

Lekker warm dicht tegen elkaar.

Of wandelend met jas en sjaal over lange wegen

Met toch soms die gedachte van die mooie zomer

Die is lang voorbij.

Toch ben je blij.

De zomer komt terug...

Hij komt weer voorbij.

De telefoon gaat over die zit in de zak op de rug.

Een vriend of vriendin vertelt jou over het mooie
weer in Verwegistan.

Misschien iets voor jou? Kom op man.

portret ► Farouk

‘Hopelijk is mijn kleinzoon ooit toch trots op mij!’

Farouk (58) is nu zeven jaar dakloos en woont sinds een jaar in De Herberg.

Hij is geboren op Mauritius en kwam in 1972 naar Nederland.

‘Destijds stond de deur van Nederland wijd open. Als je wilde werken, was je van harte welkom. En ik was gewend aan hard werken. In Den Haag verdiende ik veel geld met de import van Hindoestaanse films op VHS-band. Ik trouwde met een Surinaamse vrouw en we kregen drie kinderen. Ik was een echte gentleman, ik hielp familie en vrienden verder, met raad en daad en met geld. Het ging goed, tot ik op een dag wegens ziekte eerder naar huis ging en mijn vrouw in bed aantrof met een Irakese asielzoeker. Dat was niet leuk, ik was helemaal kapot. Ik wil alles delen, mijn geld, mijn kleding, mijn voedsel, maar niet mijn vrouw. Dat hoort ook niet als je getrouwd bent. Je moet het goede voorbeeld geven voor je kinderen. Een vrouw in een gezin is als een kapitein op een schip. Ze regelt alles, ze zorgt dat de dingen goed gaan en dat iedereen en alles op koers blijft. Als ze het laat afweten zinkt het hele schip. Mijn vertrouwen was weg, voorgoed.’

Farouk vertrok naar Zwolle waar hij een baan vond als schoonmaker in een groot bedrijf. ‘Ik maakte vaten schoon waarin chemische stoffen hadden gezeten. Maar het maakte mij ziek. Ik kreeg huiduitslag en overal jeuk. Toen werd ik ontslagen. Ik kon mijn huur niet meer betalen en raakte dakloos. Het komt ook omdat ik de zin van alles niet meer inzag. Ik leefde voor mijn gezin. Maar het doel van mijn leven was weg. Ik wil nooit meer trouwen, ik heb er geen vertrouwen meer in. Bovendien wil ik al mijn liefde alleen maar aan mijn kinderen en hun gezinnen geven.’ Farouk heeft inmiddels een kleinzoon. ‘Voor hem ga ik verder. Ik wil weer een zaak opzetten, dat is mijn plan. Als God het wil zal dat gebeuren. Ik ben gelovig. Ik ben opgegroeid als moslim, maar dat zegt niets. Er zijn honderden religies, maar er is maar één God. God is één. Daar geloof ik in.’ Farouk weet al precies hoe hij het wil aanpakken met zijn bedrijf. ‘Als je in een derde wereldland goederen opkoopt en hier verkoopt, kun je goed geld verdienen. Maar ja, dan heb je wel een startkapitaal nodig. Eerst moet ik nog mijn huurschuld aflossen. Maar zou het niet prachtig zijn als mijn kleinzoon later kan zeggen: “kijk, ooit was mijn opa dakloos, maar uiteindelijk heeft hij mij toch dit bedrijf nagelaten.” Het is mijn droom dat mijn kleinzoon ooit trots op mij zal zijn.’

► ingezonden

Goedemiddag,

Net was ik bij de C1000 in Dieze-oost en tot mijn verbazing stond er iemand met de Herbergkrant. Dit heb ik nog niet eerder gezien en was weer eens wat anders dan de straatkrant. Het was positieve verbazing want nu ik de krant zo door kijk ben ik positief gestemd. Ten eerste goed dat er mee op het Zwolse betrokken wordt en ook dat de verhalen vanuit Zwolle komen. Op deze manier krijg ik ook echt beter een beeld van de mensen hier in Zwolle. Het vergroot de betrokkenheid, beter dan een straatkrant kopen en de verhalen te lezen die toch een stuk verder weg staan.

Ik zeg bedankt en veel succes met jullie werk!

Groeten, Arend-Jan Poelarends

Beste mensen,

Wij kregen vandaag voor het eerst jullie krant onder ogen. Leuke krant, leuk initiatief, gefeliciteerd! Mogen wij een keer op bezoek komen als we in de buurt zijn? Wij zijn van De Riepe, al 13 jaar de straatkrant voor Groningen, Friesland en Drenthe. Uiteraard zijn jullie ook bij ons van harte welkom.

Met vriendelijke groet,

**Hans Barends, projectleider
Straatmagazine De Riepe**

Beste redactie,

Op een frisse, natte vrijdag was ik in een winkelcentrum in Lelystad en daar stond ze: een licht gekleurde jonge vrouw met een stapeltje kranten op haar arm. Stilletjes stond zij daar met een zachte blik in haar ogen. Ik knikte gedag en zij knikte vriendelijk terug. Toen ik wegging stond zij er nog en op weg naar huis bedacht ik dat ik wel een krant had kunnen kopen. De maandag daarop was ik weer in het winkelcentrum en daar stond zij weer. Toen heb ik wel een krant bij haar gekocht, god bless you, zei ze. Tja, dacht ik, dat zal wel. Eenmaal thuis gekomen bekeek ik wat ik gekocht had, dacht dat het een straatkrant was, maar nee, het bleek iets meer te zijn. Een aangename kennismaking met nieuws, info en feiten van dak- en thuis lozen op een realistische, informatieve manier gepresenteerd. Ooit was ik bijstandswerker in den Haag, dus het oude systeem van uitkeringen verstrekken met dag uitkeringen per kas, is mij nog bekend. Ook voor deze categorie mensen is in het beleid veel veranderd en wat ik begreep niet altijd in hun voordeel, laat staan dat er sprake is van begrip voor hun situatie bij beleidsmakers.

Ik zal de volgende Herberg krant zeker weer kopen.

Met vriendelijke groet,
Jetty de Heer

Interview ► Tinus Wolters

Overall in de wereld tref je daklozen aan. Mensen die om wat voor reden geen thuis, geen dak, geen plek hebben. Je hebt ook mensen die schijnbaar wel een dak hebben, maar die in wezen nog thuislozer zijn dan de ergste dakloze. Dat zijn mensen die tot een verstoten volk behoren. Wie dacht dat dat niet meer kan sinds de Tweede Wereldoorlog, komt van een koude kermis thuis. De meeste landen zien de Roma liever gaan dan komen, zoals onlangs weer eens goed duidelijk werd in Frankrijk.

Stel je woont in een troosteloos, stinkend oord in de modder. Er zijn geen verharde wegen en er is geen riolering. De haveloze, bouwvallige optrekjes met één kamer hebben toilet noch douche, en ratten zo groot als honden knagen aan je weinige spullen. Je ben vrijwel dakloos, je hebt altijd honger maar geen cent om eten te kopen, de kinderen en de ouderen worden ziek van kou en gebrek aan hygiëne. Je situatie is uitzichtloos, je voelt je totaal niet meer gemotiveerd om er iets aan te doen en je hebt geen greintje zelfrespect en eigenwaarde meer. Je hebt lak gekregen aan het verschil tussen mijn en dijn en met de waarheid neem je het ook niet zo nauw, want je wordt bij voorbaat toch al uitgemaakt voor leugenaar en dief. Je kunt nergens terecht, je bent overall ongewenst. Stel je behoort tot de Roma in Roemenië. Dan ben je heel erg blij wanneer op een goede dag iemand als Tinus Wolters in de verte aan komt rijden met, behalve een grote truck vol heel veel eten en heel veel praktische goederen, een glimpje hoop in de vorm van het christelijke geloof.

Woonwagenzending

Tinus Wolters en zijn broer Koob zetten zich al jaren in voor de Roma in Roemenië. Goederen worden verzameld in een grote loads aan de Holtenbroekerdijk. Minstens twee keer en soms wel vijf keer per jaar gaat een vrachtwagenvol naar Roemenië. Tinus en Koob waren al eerder van plan om de zigeuners in het oosten, Polen of dergelijke, te helpen, maar de woonwagenzending kwam pas goed op gang toen beiden het geloof hadden gevonden. Niet zomaar op een zweverige manier, maar echt, vanuit de tenen, vanuit het hart, vanuit de ziel. Zelfs de meest cynische atheïst ziet aan de inmiddels 75-jarige Tinus die vijf hartoperaties heeft overleefd, dat er iets binnenin hem gloeit, een geloof dat hem kracht geeft, energie om door te gaan, een gestuwde vastberadenheid.

Een vleugje hoop in schrijnende uitzichtloosheid

Gevonden geluk

‘Ik leefde -dacht ik- altijd volgens de regels’, vertelt Tinus. ‘Op een goede avond was ik naar een campagne van de Vrije Evangelie geweest, met alleen maar woonwagbewoners. Ik kwam terug en ik ging aan het water zitten bij de plek waar ik destijds woonde. Ik zei: God, als u wat van mij verwacht, moet u het me laten weten. Ik open mijn hart. Die nacht droomde ik. Ik droomde van de plek die toen ik jong was de armoedigste plek van Zwolle was: het Klein Grachtje. Daar vond ik op de vuilnisbelt een doos. Ik keek in de doos en er lag een kind in. Er kwam zo’n liefde van dat kind, het was niet van deze wereld. Ik pakte het en drukte het stijf tegen me aan. Het kind was naakt. Er lagen kleertjes, maar die kon ik niet pakken want ik wilde het kind niet loslaten. Nooit meer. Ik had iets gevonden wat ik nooit meer missen wou. Ik ging naar mijn vrouw en toonde haar wat ik gevonden had. Toen werd ik wakker en ik schreide als een kind. Het was twaalf uur. ‘s Morgens om zes uur schreide ik nog. Van geluk. Alle mooie dingen die ik bezat wogen niet op tegen dat wat ik nu had gevonden. Het is nu 25 jaar geleden maar sindsdien heb ik iedere dag God gediend.’

Daden

Een tijdje later ging Tinus naar Roemenië. ‘Het was heel erg. Ik zag kinderen in de modder liggen, ik zag oudere mensen sterven, het was verschrikkelijk.’ Na terugkomst kon Tinus er twee weken lang niet over praten. Hij moest het eerst verwerken. ‘Ik had niet beseft dat er mensen zijn die zo moeten leven. Een mens is voor mij een mens, of het nu een woonwagbewoner, een burgermens, een neger, een Roemeen, een Amerikaan, een Engelsman, een christen of geen christen is. We moeten onze naasten helpen. Iemand die God lief heeft en z’n naasten links laat liggen, heeft God niet echt lief. We moeten elkaar helpen. Ik vroeg: God, wat moet ik nou doen? En ik legde de Bijbel achter me en sloeg die blind open. Het was bij Jacobus 2:14: “wat baat het, indien iemand zegt, dat iemand beweert het geloof te hebben, en hij heeft de werken niet?” Dus ik ben aan het werk gegaan. Niet alleen woorden, maar ook daden.’

Eerlijk bestaan

Inmiddels is Tinus tientallen keer naar Roemenië geweest. Hij bezocht de kinderen die in de riolen van Boekarest leven en hielp hen aan voedsel en kleding. Hij betaalde de operatie van twee blinde zussen van 19 en 20 jaar en ze kunnen nu weer zien. Hij regelde een scootmobiel voor een man die depressief weggwijnde omdat hij zijn benen was verloren; die flaneert nu trots als een pauw met zijn nieuwe voertuig door het dorp. Hij bracht en brengt nog steeds voortdurend voedsel, kleding en goederen. En het belangrijkste van al: hij zorgde

dat in Band een kerk werd gebouwd en een gemeente werd opgericht. 'Je moet eerst zorgen dat mensen iets te eten hebben en iets aan kunnen trekken, maar het belangrijkste is het Woord van God. Dat brengt verandering in een mens. Dat zie je ook bij de Roma. Ze zijn een verdrukt volk, net als in de Tweede Wereldoorlog. Toen kwamen woonwagengedwongen om in de gaskamers. En ze worden nog steeds verstoten. Geen wonder dat je dan in opstand komt, dat je je verzet. Wat maakt het dan allemaal nog uit? Waar zijn normen en waarden dan goed voor? Als je een brood ziet liggen en je kinderen hebben honger, wat doe je dan? Als je je ellendige toestand mooier kunt maken door de waarheid te

ons lief. Ons gezin is een wonder. Wij hebben een missie.'

Medaille

Iedereen in Zwolle en omstreken helpt Tinus, al vanaf het begin. 'De mensen en de bedrijven weten me te vinden, dat is geweldig. Goederen krijgen we volop. Het is alleen lastig om de reis te kunnen bekostigen. De huur van een vrachtwagen is al een dikke 2000 euro en dan moet je ook nog allerlei kosten betalen. Een reis kost al gauw een dikke 3000 euro. Schooiën vind ik heel moeilijk, maar toch moeten we telkens dat geld weer bij elkaar zien te scharen. Het is geen licht werk. Maar het is zo belangrijk. Je helpt mensen, je helpt kinderen. Ik heb zelf alles weggege-

De loods van Tinus Wolters aan de Holtenbroekerdijk ligt vol: aan goederen ontbreekt het hem niet. Het is echter wel lastig om de reis naar Roemenië elke keer weer te bekostigen. Wie financieel wil bijdragen kan geld overmaken op bankrekeningnr. 38 73 72 679 T.n.v. Woonwagenzending Zwolle.

verdraaien, wat doe je dan? Maar je ziet het verschil tussen de nieuwe gelovigen en niet-gelovigen. De gelovigen hebben nog wel armoede, maar ze kunnen er beter mee omgaan. Ze leren wat liefde is, en hoe ze een eerlijk bestaan kunnen leiden. Ze fantaseren minder, ze stelen minder, ze beseffen dat ze meer kunnen bereiken met goed doen. Hun leven is veranderd. Ze hebben hoop gekregen. Toen ik Jezus aannam is mijn leven ook veranderd. Ik ben nauwelijks naar school gegaan, ik kan een beetje lezen en helemaal niet schrijven, maar ik ken de hele Bijbel uit mijn hoofd.'

Wonder

'De dingen die ik doe doe ik uit Gods naam', zegt Tinus. 'Ik heb een aantal jaren geleden vijf hartoperaties gehad, ik lag op sterven maar ik ben nooit bang geweest. De wetenschap had mij opgegeven, maar God niet. Na zes weken mocht ik weer auto rijden, en na twee maanden reed ik alweer naar Roemenië in m'n luxe auto. Ook mijn vrouw is erg ziek geweest. Twee keer genas ze van kanker, ze heeft drie hartoperaties gehad, ze is erg kwetsbaar, maar ze gaat nog steeds mee. God is zo goed, veel mensen weten dat niet. Maar hij heeft

ven. We doen wat we kunnen maar vaak is het niet genoeg. Toch ga ik door. Tot we echt niet meer kunnen.' In 2002 ontving Tinus een lintje uit handen van de Zwolse burgemeester. 'Dat was prachtig. Maar ik denk altijd: mijn échte medaille zal nog komen, straks.'

column ➡ Ingrid Westrik

Niets is vanzelfsprekend.

Als je ouder wordt, word je wijzer? Ik denk dat je door ervaringen in je leven bepaalde inzichten kunt krijgen, die je niet wijzer, maar rijker kunnen maken. Die je leren kijken dat werkelijk niets vanzelfsprekend is. Je krijgt soms inzichten in je leven, mits jij er naar wilt kijken. Zo kwam ik er achter door mijn ziekte en soms problemen met geld, dat niets vanzelfsprekend was. En zo lang je leeft leer je, is mijn ervaring, mits je het ziet. Zie je het niet, dan blijft welke ellende dan ook terug komen, is mijn ervaring. Je moet van die narigheid leren en het inzien.

Het is niet vanzelfsprekend dat je wordt geboren. Sommige kinderen worden helaas dood geboren. Het is ook niet vanzelfsprekend dat je een goede baan hebt, en voldoende geld in de knip. Het is niet vanzelfsprekend dat je gezond bent. Ook is het niet vanzelfsprekend dat je een dak boven je hoofd hebt.

Zo lag ik eens in bed en het stormde en hoosde van de regen. Of het vroom dat het kraakte. Heerlijk viel ik in slaap met de gedachte: ha heerlijk die wind en regen, of heerlijk lekker wegkruipen met die kou. Daar kan ik goed op slapen. Maar op een dag kwam er een andere gedachte. Ik kon er niet van slapen. Ineens kwam daar de gedachte: ja jij hebt een dak boven je hoofd en ligt lekker in je warme bed.

En ik deed een soort van zelfbedacht dankgebed. Ik heb respect voor elk mens met welke religie dan ook hoor, maar ik ben niet echt religieus. Wel neig ik naar het Boeddhisme. Ik stuurde een dankgebed naar wie of wat dan ook. Het ging als volgt:

Heb dank dat ik een dak boven mijn hoofd heb. Heb dank dat mijn huis als een thuis voelt. Heb dank voor mijn warme en zachte bed. Heb dank dat ik ondanks mijn ziekte nog kan genieten van het leven.

Miljoenen mensen op aarde zijn dakloos. Miljoenen hebben geen warm bed. Ook velen hebben een huis dat niet voelt als een thuis. Misschien door huiselijk geweld of om andere redenen. Miljoenen zijn op de vlucht voor een oorlog en leven in tentenkampen en in vrees en angst. Wat ben ik dan rijk.

Ingrid Westrik

➡ (On)gehoord

Berouw komt na de zonde: te laat

De 49-jarige C. de W. uit Zwolle heeft een taakstraf gekregen omdat ze de 3200 euro die ze moest afdragen aan de stichting Zijspoor in eigen zak stak. De vrouw verkocht straatkranten aan straatkrantverkopers. Als tussenpersoon moest ze de opbrengst hiervan afstaan aan de stichting. Maar in plaats daarvan hield de Zwolse het geld vijf maanden lang zelf. Lang was het goed gegaan met de afdracht van het geld. Dagelijks gaf De W. keurig de inkomsten af, maar nadat was overgegaan op een afdracht van eens per twee weken ging het mis. De straatkrantverkopers merkten er niets van, de stichting wel. In de periode van januari tot juni droeg De W. niets af. De stichting vroeg haar herhaaldelijk waar het geld bleef, maar iedere keer kwam de Zwolse met smoesjes aanzetten; ze zou het geld nog niet ontvangen hebben, ze was te druk of ze zei dat de bank een fout had gemaakt. Uiteindelijk werd er aangifte gedaan. 'Ik heb eerst gedaan en toen gedacht', bekende de vrouw bij de politierechter in Zwolle. 'Berouw komt nu eenmaal na de zonde.' Het geld zou ze aan vrienden in Rotterdam hebben gegeven. 'Zij hadden problemen met het betalen van de huur.' De rechter legde een werkstraf van tweehonderd uur op en zette de gevangenisstraf uit de proeftijd om in een werkstraf van zestig uur. Bovendien moet De W. het geld terugbetalen aan Zijspoor. Bron: stentor.nl

'Voor je het weet zijn ze groot. En misschien wel dakloos.'

Want dakloosheid kan iederéén overkomen.'

de Herbergkrant

**De volgende Herbergkrant
verschijnt ca. ... december.**